

Jón Kristjánsson
Skipasundi 90
Reykjavík

Póirir Þan Jónsson
Asgarði 39
Reykjavík

Reykjavík 1/8 1990

Vatnasvæði Fáskrúðs og Laxár í Döllum

Rannsóknir 1990

-Skýrsla-

Farnar voru tvar rannsóknarferðir sumarið 1989, 14-17 júní, og 10-12 júlí. Vöxtur og viðgangur laxaseiða var kannaður á báðum vatnasvæðunum, þeim á fiskgengum og ófiskgengum hlutum. Einnig var Sámsstaðavatn athugað. Skilyrði til veiða voru góð, nokkuð hlýtt og fremur lítið vatn.

Niðurstöður

Lengdardreifing allra veiddra seiða er birt á myndum 1-4 bls 7-10, og ljósmyndir eru af seiðunum á bls. 11-14. Niðurstöður aldursgreininga eru í Viðauka I bls. 15-21. Aldur seiðanna var ákvarðaður af kvörnum þeirra. Auk þess að lesa aldurinn, var fjarlægð einstakra áhringja frá miðju mæld svo reikna mætti út vöxt seiðanna aftur í tímann svipað og venjulega er gert út frá hreistri á urriða t.d. Við mælinguna var notaður lengsti ás kvarnarinnar og reiknað var með línulegu sambandi með miðju í 0.0.

1) Vatnasvæði Fáskrúðs.

Atlunin var að setja niður gildru neðast í fverá í fyrstu ferðinni til þess að sjá hvort seiði væru að ganga niður úr ánni. Það var ekki hægt vegna þess að von var á Vegagerðinni til að laga ræsið sem skolast hafði í burtu um veturinn. Gildra var sett niður 10 júlí og höfðu þar til reynslu í two sólahringa. Engin seiði veiddust í gildruna, enda orðið nokkuð seint á tíma og vatnsrennslí i ánni í lágmarki. Mjög lítið vatn var í öllum ám á vatnasvæðinu um miðjan júlí enda hafði ekki ringt vikum saman. Hélst þessi þurrkur langt fram á sumar.

Fáskrúð, fiskgengur hluti

Veitt var á tveimur stöðum 11 júlí, rétt ofan við brú við ós og ofarlega á fiskgenga svæðinu milli veiðistaða 32 og 33. Þá var ós ófiskgengið og fiskgengið milli veiðistaða 32 og 33.

Þetta ástand gæti hafa valdið því að stærri og þurftarmeiri seiði hafi týnt tölunni sl. vetur og það skýri hve lítið fékkst af stórum seiðum. Hafi svo verið, hefur það getað komið niður á gönguseiðaframleiðslu fiskgenga hlutans ársins í ár.

Tafla 1. Lengd laxaseiða á fiskgengum hluta Fáskrúðs
1988-1990

	1988 vor(12/6)	1989 haust(19/9)	1990 vor(11/7)
Aldur i Fjöldi Meðall. Fjöldi Meðall. Fjöldi Meðall. vetrum			
0+		2	3.0
1+	4	3.7	4.6
2+	7	6.0	6.8
3+	5	8.1	12
			7.5

Fáskrúð, ófiskgengur hluti

Árið 1988 var sleppt 12000 seiðum í Fáskrúð frá Kötlu að Lambeyrum. Mjög lítið fannst af seiðum við leit sumarið 1989 og þótti því ekki ráðlegt að sleppa meiru af seiðum þar að sinni. Í tilraunaskini var þó nokkur hundruð seiðum sleppt í Lambeyrarkvísl. Nú var þetta svæði skoðað 11 júlí við hin ákjósanlegustu skilyrði, í litlu vatni og hlíju veðri.

Í Lambeyrarkvísl fundust tvö seiði úr sleppingu sumarið áður. Þau voru 6.8 og 8.0 sm að lengd í þokkalegum holdum. Ekki er mikið af seiðum þarna því leitað var á allstóru svæði. Svo virðist sem illa gangi að fá seiðin til að lifa af sleppinguna en ef þeim tekst það virðist þeim vegna þokkalega. Veitt var með 600 V spennu við 350 mA straum.

Næst var leitað að seiðum um 1 km neðan við vaðið við Lambeyrar. Þar fannst mikið af tveggja vetrar seiðum sem voru 8.5 sm löng að meðaltali og í góðum holdum.

Um 2.2 km neðar var einnig veitt og fannst mikið af laxaseiðum af þessari sömu stærð. Þeim var öllum sleppt í ána aftur. Þetta sýnir að seiðin úr sleppingunni 1988 hafa lifað að stórum hluta og brifist vel þó þau hefðu ekki fundist við seiðaathuganir í fyrra. Ástaða þess að þau fundust ekki þá er só að þau voru skilyrði verri, meira og kaldara vatn, og seiðin voru smærri en smá seiði veiðast ver en stór, sérstaklega ef leiðani vatnsins er lítil eins og hún er svona ofarlega í Fáskrúð. Þessi seiði eru orðin

Þverá

Veitt var með rafmagni í fjörunni á Miðvatni. Tvö laxaseiði fundust, 6.8 og 8.0 sm löng og voru þau úr sleppingu sumarið áður. Starrri seiði veiðast illa í kyrru vatni og eins geta þau verið búin að yfirgefa fjöruna, en almennt er lítið vitað um hvort og há hvenær laxaseiði yfirgefa fjörusvæðið í vötnum og fara út á dýpið.

Veitt var í þverá frá ósi Miðvatns og niður eftir. Engin laxaseiði fundust fyrr en komið var að þeim stað þar sem þeim var sleppt en þar var nóg af þeim. Mög lítið vatn var í þverá þegar veitt var þar 11. júlí. Mest var af ársgömlum seiðum og var meðalleng þeirra 7.6 sm, sú sama og hjá tveggja ára seiðum á fiskgenga hlutanum í Fáskrúð. Eitt tveggja ára seiði var drepið og var það 12.6 sm langt.

Veitt var á svæði fyrir neðan Heðstavatn, efst á því svæði sem sleppt var á. Þarna fannst mikil magn af seiðum, aðallega eins árs frá sleppingu í fyrra en einnig mikil af tveggja ára seiðum. Mátti heita að seiði væru við hvern stein, en hafa ber i huga að án var mjög vatnslitil. Seiðin voru í ágætum holdum. Mestu af seiðunum sem veiddust var sleppt aftur, einungis örfa seiði voru dreppin í rannsóknaskyni. Eins árs seiðin voru 7.7 sm að meðaltali og tveggja ára seiðin voru 10-12 sm að lengd. Liklegt er að eitthvað hafi gengið niður af þessum seiðum í vor. Slepping á þetta svæði hefur heppnast mjög vel, maður hefur á tilfinningunni að nánast hvert einasta seiði lifað.

Heðst í þverá fundust seiði eins og tveggja ára en í miklu minna magni en ofar í ánni. Við vorum um þremur vikum fyrr á ferðinni þarna en annars staðar í ánni svo niðurstöður eru ekki alveg sambærilegar.

Um ófiskgenga hluta Fáskrúðs má segja þetta:

Sleppingar hafa tekist mjög vel og mikill fjöldi seiða er í uppeldi á öllu svæðinu. Vöxtur og holdafar seiðanna er alls staðar með ágætum. Fyrstu seiðin úr skipulögum sleppingum hafa gengið til sjávar sl. vor en ganga til sjávar eykst verulega næsta summar. Fyrstu seiðin ættu að byrja að skila sér í veiði næsta summar og sumarið 1992 ætti að fást úr því skorið hvort þessi rektunaraðferð skilar árangri.

2) Vatnasvæði Laxár

Veitt var í Láxá á sömu stöðum og áður, við brú á Þjóðavegi og neðan við Sólheimafoss. Minna virtist af seiðum á báðum þessum stöðum en undanfarin ár, sérstaklega við Sólheimafoss. Ekki er að marka þegar borinn er saman

var kalt. Seiðin hafa vaxið illa, enda án þéttsetin seiðum um vorið, og verið getur að mörg þeirra hafi ekki lífað af veturinn, sérstaklega stærri seiðin sem eru þurftarmeiri. Hér á við það sama og áður hefur verið sagt um Fáskrúð.

Tafla 2. Lengd laxaseiða á fiskgengum hluta Laxár 1988-1990.

Við brú á Þjóðavegi.

	1988 vor(12/6)	1989 vor(7/7)	1989 <u>haust(19/9)</u>	1990 vor(16/6)
Aldur í vetrum	Fj. Meðall.	Fj. Meðall.	Fj. Meðall.	Fj. Meðall.
	sm	sm	sm	sm
0+			8	3.3
1+	7	4.3	19	4.3
2+	16	6.0	21	6.8
3+	2	8.1	5	8.9

Fyrir neðan Sólheimafoss.

	1988 vor(12/6)	1989 vor(7/7)	1989 <u>Helgabakki</u> <u>haust(19/9)</u>	1990 vor(16/6)
Aldur í vetrum	Fj. Meðall.	Fj. Meðall.	Fj. Meðall.	Fj. Meðall.
	sm	sm	sm	sm
0+			8	3.3
1+	1	4.5	5	4.3
2+	21	5.9	10	6.1
3+	23	8.8	23	8.3
4+	7	9.8	4	11.4

Hólmavatnsá

Meiningin var að fara í Hólmavatnsá upp við Hólmavatn, en við guggnuðum á því í þetta skipti vegna þess hve langt var þangað. Við fórum í ána rétt ofan við ósa Laxár, á móts við raflínuna, en þar hafði verið sleppt seiðum í fyrra. Þar veiddust seiði sem voru aðallega tveggja og þriggja ára með sama vöxt og fannst í Laxá. Verður því að álita að um náttúruleg seiði sé að raða og að ekki sé þörf á að sleppa seiðum í ána svona neðarlega.

Kollugil

Ófiskgengur hluti

Láxá frá Laxárvatni að Skeggjagili

Sama má segja um þetta svæði og sl. haust. Fremur lítið veiddist af tveggja ára seiðum. Þau voru misjöfn að stærð, frá 6.6-10.0 sm. Meðallengdin var 8.2 sm, en hún var 5.4 fyrir ári og 7.2 sm 19. september í fyrra. Engin seiði voru sett á þetta svæði í fyrra.

Skeggjagil

Veitt var í Skeggjagili skammt fyrir ofan veg og fundust þar fimm seiði eins og tveggja ára gömul. Eins árs seiðin voru 5.4 sm löng en tveggja ára seiðin 9.6 sm að meðaltali. Þetta er mjög góður vöxtur og mætti sleppa í án ívið meira magni en gert hefur verið til þessa.

Farið var í Skeggjagil inn á heiði, við Hvítfoss og leitað að seiðum. Ekkert fannst þarna nema nokkrir urriðar. Ekki hafa verið sett laxaseiði þarna innfrá, en án er þar mjög falleg og botninn grófur og vánlegur fyrir laxaseiði. Sennilega er án svipuð langt inn á fjall. Okkur sýnist að þetta svæði sé eitt það besta á vatnasvæðinu til uppfóstrunar laxaseiða, sérstaklega þegar hinn góði seiðavöxtur niður við veg er hafður í huga.

Að þetta svæði væri hafilegt að setja út eitt seiði á skref frá hvorum bakka.

Sámsstaðaá

Veitt var í ánni í gljúfrinu beint austan við Sámsstaðavatn. Einungis veiddust fjögur seiði. Þrijú voru frá sleppingu í fyrra og meðallengd þeirra var 6.6 sm, eitt var frá í hetteðfyrra, 9.6 sm að lengd. Það vekur nokkra furðu hve lítið finnst af seiðum í Sámsstaðaá því ekki er annað að sjá en að hún hafi hin ágætustu skilyrði og þau fáu seiði sem fundist hafa vaxa ágætlega. Þetta kallar á að án verði skoðuð betur eftir sleppinguna í sumar, annað hvort seint í haust eða næsta sumar, og yrði þá einnig að leita að seiðum lengra uppfrá.

Sámsstaðavatn

Vatnið er allt grunnt, varla meira en einn og hálfur metri. Botngróður var ekki mikill þar sem við vorum við vatnið og botninn var mjög gljúpur. Mjótt malar- og grjótbelti er með fjörum. Lítil lækur rennur úr vatninu. Við veiddum með rafmagni í læknum nokkur hundruð metrum neðan við ósinn en fengum aðeins einn urriðastubb.

Lögð voru þrijú net í vatnið 15-16 júlí. Netin varu lögð út frá suðurbakkanum skammt frá ósnum á svipuðum stað og í

urriðarnir voru að éta hornsíli.

Bleikjurnar voru 3-6 vetrar gamlar og í töflu 3, má sjá meðallengd eftir aldri. Þess má geta að jafngamlir fiskar voru mjög misstórir.

Tafla 3. Aldur og vöxtur bleikju ór Sámsstaðavatni 16/6 1990.

Aldur í vetrum	Fjöldi fiska	Meðallengd sm	Spönn sm
3+	1	19.5	
4+	5	25.0	19-28
5+	2	28.5	25-31
6+	3	30.0	27-34

Bleikjurnar höfðu aðallega verið að éta hornsíli og hornsílahrogn. Næst algengastu fæðutegundir voru vatnabobbi, vorflugulirfur, efjuskel og rykmýspúpur, í þessari röð.

Í Sámsstaðavatni er sambúli urriða bleikju og hornsílis, vatnið er grunnt og býður upp á ákjósanleg skilyrði fyrir hornsíli. Jafnframt eru hrygningaráðvar urriða lélegar. Flestir fiskanna, bæði bleikja og urriði eru að éta hornsíli. Ekki virðist mjög mikið af silungi í vatninu.

Svona vötn verður að nýta með gát. Hættan er sú að ef mikið er veitt af silungi styrkist staða hornsílisins, því fjölgar en silungi fákkar. Sérstaklega er varhugavert að veiða með grófum möskva og fjarlægja með því stærstu fiskana, þá sem eru duglegastir að éta hornsílin. Stærsti möskvi sem nota ztti í vatninu eru 32 mm á legg. Sennilega er heppilegt að nota 29 og 32 mm jöfnum höndum og sjá til hvað gerist.